

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců Mgr. Milana Taubera a Mgr. Ivety Postulkové v právní věci žalobce: **O. Z.**, nar. XXX, státní příslušnost: XXX, bytem XXX, XXX, zastoupený Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem, se sídlem Vinohradská 22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2015, č. j. MV-127949-5/SO-2015,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 14. 12. 2015, č. j. MV-127949-5/SO-2015, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení 9 800 Kč, a to do rukou jeho zástupce Mgr. Vratislava Polky, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

I.
Předmět sporu

Žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 12. 2015, č. j. MV-127949-5/SO-2015, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 7. 2015, č. j. OAM-7416-18/ZM-2015 (dále též „rozhodnutí I. stupně“), kterým ministerstvo zamítlo žalobci žádost o vydání zaměstnanecké karty dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm.

e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „cizinecký zákon“).

Ministerstvo v rozhodnutí I. stupně vycházelo z poznatků učiněných z výsledku žalobce dne 21. 5. 2015. Žalobce měl na území České republiky pracovat ve společnosti ERDELS družstvo, IČ 28536134, se sídlem Mezi Školami 2479/19, Praha 5, jako dělník v oblasti výstavby budov. Přitom povolení k zaměstnání bylo žalobci vydáno za účelem plnění úkolů vyplývajících z předmětu činnosti tohoto družstva a zajišťovaných pro družstvo jeho členem nebo členem jeho statutárního orgánu, tedy žalobce musel být členem tohoto družstva. Žalobce však v rámci výsledku popřel, že by byl členem jakéhokoli družstva nebo obchodní společnosti nebo že by do uvedeného družstva učinil či měl učinit jakýkoli členský vklad. Ministerstvo dospělo k závěru, že žalobce se snažil obcházet zákon, pokud měl vykonávat závislou práci z titulu členství v družstvu, aniž by však členem družstva byl. Jelikož členský vklad činil pro žalobce poměrně značnou částku ve výši 10 000 Kč, žalobce by si pamatoval učinění vkladu i s jistým časovým odstupem. Ačkoli žalovaný vzal na vědomí žalobcem doloženou přihlášku za člena družstva, uvážil, že tato listina nemůže nic změnit na jeho závěru.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázal na skutečnost, že žalobce podal žádost o vydání zaměstnanecké karty ve smyslu § 42g odst. 3 cizineckého zákona. Obdobně jako ministerstvo dospěl z výsledku k závěru, že žalobce není členem žádného družstva na Ukrajině nebo v České republice. Žalovaný uvedl, že žalobce nemůže zpochybnit svoji výpověď, pokud ji stvrdil podpisem. Ani přihláška ke členství v družstvu ze dne 3. 2. 2015 neznamenal, že se žalobce členem družstva skutečně stal. Závěrem žalovaný konstatoval, že žalobce v průběhu celého správního řízení nedoložil žádný doklad prokazující jeho členství v družstvu nebo složení členského vkladu.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalované

Žalobou podanou dne 13. 1. 2016 u zdejšího soudu napadl žalobce nadepsané rozhodnutí žalovaného. Žalobce uvádí, že si není vědom toho, že by skutečně na otázku, zda je členem družstva a zda učinil vklad do družstva, odpovídal. Kladené otázky ale nepochybně neporozuměl, nebo mu nebyla správně a srozumitelně tlumočena. Většinu důležitých úkonů přitom za žalobce činila jeho sestra a žalobce nemusel vědět, co bylo činěno, nebo tomu rozumět. Žalobce poukazuje na skutečnost, že jeho členství v družstvu bylo řádně prokázáno doloženou přihláškou člena družstva ze dne 3. 2. 2015. Zároveň doložil povolení k zaměstnání vydané z důvodu plnění účelu družstva ERDELS. Součástí řízení o povolení k zaměstnání bylo rovněž zkoumání podmínek pro jeho vydání, tedy i zkoumání otázky členství žalobce v daném družstvu. Družstvo je také zapsáno v obchodním rejstříku a přihláška je označena razítkem družstva. S žádostí žalobci pomáhala sestra, což naznačuje, že žalobce žijící mimo území České republiky ponechal vyřízení záležitostí právě na ní.

Správní orgán v neprospěch žalobce dal přednost výsledku ústního jednání před listinnými důkazy a před povinností zjistit skutkový stav, o němž nebudou důvodné

pochybnosti. Pokud správní orgán měl pochybnosti, zda je žalobce členem družstva, přičemž žalobce zjevně věci příliš nerozuměl a fakticky členem družstva byl, měl správní orgán dále zjišťovat skutkový stav ve smyslu § 3 správního řádu doplněním podkladů pro vydání rozhodnutí nebo dalším šetřením. Rovněž žalovaný se dostatečně nevypořádal s odvolacími námitkami, pokud žalobce uvedl a prokázal, že členem družstva je. Žalobce uvedený postup považuje za rozporný s § 2, § 3, § 4, § 6 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, s § 42g odst. 3 cizineckého zákona a čl. 8 Úmluvy o ochraně základních práv a svobod.

Žalobce proto navrhuje, aby soud zrušil rozhodnutí obou stupňů a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

Ve vyjádření ze dne 17. 2. 2016, č. j. MV-127949-8/SO-2015, žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce tvrdí, že je členem družstva, ačkoli tuto skutečnost během výlechu výslovně popřel. Jeho argumentace je zcela účelová, což vyplývá z absence listinných důkazů, které zmiňuje žalobce. Žalovaný vycházel z toho, že žalobce nedoložil členství v družstvu ani složení členského vkladu ve výši 10 000 Kč. Přihláška za člena družstva přitom neprokazuje členství v družstvu. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení žaloby

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Soud rozhodl ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.

Žaloba je důvodná.

Ze správních spisů zjistil zdejší soud tyto podstatné skutečnosti:

Součástí spisu je *Přihláška za člena ERDELS družstvo* datovaná ke dni 3. 2. 2015. Žalobce se v rámci této přihlášky přihlásil za člena družstva ERDELS družstvo, IČ 28536134, se sídlem Mezi Školami 2479/19, Praha 5, s datem podání přihlášky dne 3. 2. 2015 a členstvím v družstvu od 3. 2. 2015. Na listině je dále uvedeno, že představenstvo družstva přijalo žalobce dne 3. 2. 2015 za člena družstva. Žalobce byl upozorněn na povinnosti splatit vstupní vklad do 15 dnů od přijetí do družstva. Listina je datována ke dni 3. 2. 2015, obsahuje razítko družstva a podpis.

Rozhodnutím ze dne 13. 2. 2015, č. j. ABA-814/2015-za, Úřad práce České republiky – krajská pobočka pro hlavní město Prahu povolil dle § 92 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, žalobci zaměstnání pro družstvo ERDELS na dobu od 2. 3.

2015 do 1. 3. 2016. Rozhodnutí bylo vydáno na základě žádosti žalobce ze dne 5. 2. 2015. V rozhodnutí je uvedeno, že žalobce bude úkoly zajišťovat jako člen tohoto družstva.

Z protokolu o výsledku žalobce ze dne 21. 5. 2015, č. j. 5905/2015-Kyjev, na Zastupitelském úřadu Kyjev, zejména vyplývá, že žalobce byl naposledy v České republice v březnu 2015 vyzvednout doklady, které předložil k žádosti. Žalobce uvedl, že není členem obchodní společnosti ani družstva. Dále uvedl, že do firmy nemusel a nebude muset vložit nějaké prostředky. Zaplatil jen 500 Kč úřadu práce za známku na povolení k zaměstnání. Rovněž uvedl, že nepsal žádnou žádost do firmy, aby byl přijat za člena družstva. Jeho sestra pouze podala na úřad žádost o povolení k zaměstnání. Rovněž konstatoval, že nikomu neudělil plnou moc. Žalobce věděl, že představitelem firmy je H. E. Firma se zabývá stavebnictvím. Žalobce se neptal na zisk firmy ani jiné podrobnosti. Žalobce uvedl, že mu podklady zpracovávala sestra.

Přípisem ze dne 26. 6. 2015, č. j. 5905/15, zaslalo Velvyslanectví České republiky na Ukrajině Ministerstvu vnitra doklad – *Příhláška za člena ERDELS družstvo*, který žalobce doložil na Zastupitelský úřad Kyjev dne 25. 6. 2015.

Podle § 46 odst. 6 písm. a) cizineckého zákona „[p]ro zaměstnaneckou kartu platí obdobně § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydá z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f)“.

Podle § 56 odst. 1 písm. e) cizineckého zákona „[d]louhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže předloží padělané anebo pozměněné náležitosti nebo údaje podstatné pro posouzení žádosti v nich uvedené neodpovídají skutečnosti“.

Podle § 50 odst. 4 správního řádu „[p]okud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci“.

Soud uvádí, že mezi stranami je sporná otázka členství žalobce v družstvu ERDELS. Zatímco správní orgány vycházely ve svých závěrech pouze z výsledku žalobce ze dne 21. 5. 2015, žalobce poukazuje na listinné podklady a domnívá se, že správní orgány nerespektovaly dostatečně § 3 správního řádu. Soud k tomu uvádí, že způsob hodnocení podkladů, respektive důkazů, deklaruje § 50 odst. 4 správního řádu. Zásada volného hodnocení důkazů, která umožňuje správním orgánům o jednotlivých podkladech uvážit, neznamená, že by správní orgány při hodnocení jednotlivých podkladů mohly postupovat nahodile nebo libovolně. Povinností správních orgánů je hodnotit podklady jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, vycházet ze zjištěných skutečností, nikoli domněnek, úvahy o hodnocení podkladů přesvědčivě odůvodnit a případné rozpory mezi jednotlivými podklady rozumně vypořádat.

Soud shledal, že žalobcova *Příhláška za člena ERDELS družstvo* datovaná ke dni 3. 2. 2015 přes své označení není pouhou přihláškou, ale jedná se i o potvrzení, že žalobce byl ke dni 3. 2. 2015 přijat za člena družstva ERDELS. Ministerstvo k této skutečnosti

v rozhodnutí I. stupně pouze uvedlo, že „[...] bere na vědomí žadatelem doloženou přihlášku za člena družstva, avšak tento doklad nic nemění na závěru správního orgánu, který vychází především z provedeného výsledku“. Žalovaný pak vycházel z toho, že obsah výsledku je nezpochybnitelný, pokud žalobce stvrdil protokol svým podpisem. Rovněž uvedl, že uvedená přihláška ze dne 3. 2. 2015 neznamená, že se žalobce členem družstva skutečně stal. Domníval se, že žalobce v průběhu celého správního řízení nedoložil žádný doklad prokazující jeho členství v družstvu nebo složení členského vkladu.

Soud k takovému hodnocení podkladů rozhodnutí uvádí, že ministerstvo rezignovalo na hodnocení listiny – písemné přihlášky ze dne 3. 2. 2015, ačkoli právě z ní vyplývá, že žalobce je od 3. 2. 2015 členem družstva ERDELS. V důsledku toho pak ministerstvo nemohlo ani vzájemně hodnotit souvislost této listiny a výpovědi ze dne 21. 5. 2015. Žalovaný uvedené pochybení v hodnocení podkladů nezhodil. Především upřednostnil zjištění učiněná z výsledku před jinými podklady, aniž by takovou úvahu o hodnocení podkladů přesvědčivě odůvodnil, resp. aniž by jakkoli vypořádal existující rozpor v podkladech rozhodnutí. Dále nevzal v potaz skutečnost, že *Přihláška za člena ERDELS družstvo* přes své označení v záhlaví není pouhou přihláškou, ale jedná se o doklad, že se žalobce členem družstva stal. Soud proto uzavírá, že žalobce v průběhu správního řízení doložil doklad, že je členem družstva ERDELS (§ 42g odst. 3 cizineckého zákona), ale správní orgány se tímto podkladem vůbec nezabývaly a vycházely toliko z výpovědi ze dne 21. 5. 2015. V důsledku toho se pak ani nemohly zabývat možným rozporu mezi přihláškou ze dne 3. 2. 2015 a výpovědí ze dne 21. 5. 2015. Správní orgány učinily myšlenkovou zkratku, že pokud výsledek žalobce nasvědčoval vydání negativního rozhodnutí o žádosti o zaměstnaneckou kartu, nebylo nutné podrobněji hodnotit další podklady. Ve smyslu § 3 správního řádu je přitom nutné vyhodnotit veškeré podklady tak, aby nezůstaly důvodné pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu, což v některých případech zahrnuje i poskytnutí možnosti účastníku řízení, aby rozpory mezi jednotlivými podklady vysvětlil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2008, č. j. 1 Azs 18/2007-55).

Ohledně hodnocení výsledku ze dne 21. 5. 2015 soud uvádí, že žalobce vypověděl, že není členem žádného družstva nebo obchodní společnosti v České republice a na Ukrajině. Správní orgány ale opominuly řadu okolností, které mohou mít významný vliv na hodnocení této výpovědi. Žalobci veškeré záležitosti týkající se zaměstnanecké karty zařizovala sestra, doložené podklady (přihláška, rozhodnutí úřadu práce) jsou v českém jazyce a žalobce zjevně český jazyk dobře neovládá (výsledek ze dne 21. 5. 2015 probíhal za přítomnost tlumočníka). V kontextu takové situace soud dospěl k závěru, že správní orgány ve smyslu § 3 správního řádu nezjistily skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Správní orgány totiž žádným způsobem nevyvrátily možnou verzi případu, že žalobci veškeré náležitosti k žádosti o vydání zaměstnanecké karty obstarala jeho sestra, která mohla zaplatit i členský vklad. Pokud se žalobce neorientoval v jednotlivých náležitostech, mohla tím být ovlivněna jeho výpověď ze dne 21. 5. 2015, ačkoli jinak mohl splňovat zákonné požadavky pro vydání zaměstnanecké karty tím, že dodal veškeré podklady ve smyslu § 42h cizineckého zákona.

Soud poukazuje i na rozhodnutí ze dne 13. 2. 2015, č. j. ABA-814/2015-za, v němž Úřad práce České republiky – krajská pobočka pro hlavní město Prahu vycházel

ze skutečnosti, že žalobce bude zajišťovat práci jako člen družstva ERDELS. Ačkoli uvedené rozhodnutí neobsahuje bližší odůvodnění skutkových závěrů, úřad práce v něm musel rovněž vycházet z podkladů, které ho přiměly k přijetí uvedeného závěru.

Na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že správní orgány neprokázaly důvody pro aplikaci § 56 odst. 1 písm. e) za použití § 46 odst. 6 písm. a) cizineckého zákona, protože přesvědčivě nevyhodnotily dostupné podklady ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu, čímž porušily § 3 správního řádu. Správní orgány se přiklonily k jednomu podkladu (výpověď žalobce), aniž by se jakkoli vypořádaly s podkladem protichůdným (příhláška do družstva). S rozporem mezi výpovědí žalobce a přihláškou do družstva se správní orgány nijak nevyrovnaly; přihláška do družstva, která současně prokazuje žalobcovo členství v družstvu (viz výše), se tak stala opomenutým podkladem.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Soud uvážil, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil kvůli tomu, že napadená rozhodnutí je zatíženo vadou, která měla vliv na jeho zákonnost [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž jsou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Správní orgány se především znovu zaměří na důkladné zhodnocení všech podkladů jednotlivě i ve vzájemné souvislosti. Pečlivě přihlédnou k okolnostem případu a přesvědčivě se vypořádají s rozpory mezi jednotlivými podklady, přičemž vyvstane-li v řízení taková potřeba, doplní nové podklady tak, aby byl zjištěn stav věci v souladu s § 3 správního řádu.

Soud nepřikročil ke zrušení rozhodnutí prvního stupně, jak navrhoval žalobce, protože nelze v této procesní fázi a priori vyloučit, že stávající rozpor v podkladech rozhodnutí by se mohl podařit vyřešit přímo žalovanému.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Soud přitom rozhodl i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.). V řízení měl plný úspěch žalobce, a proto soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení 9 800 Kč.

Výše nákladů řízení o žalobě se sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a z 2 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) ve výši 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Dále k nákladům řízení patří i 2 režijní paušály ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. dubna 2017

JUDr. Jan Ryba, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Hrůzová, DiS.